ივერია

№ 140 ყოველ დღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი № 140

გაზეთის ფასი:

12	თვით	. .	10 მ. — კ.
11	,,	. .	9 ,, 50 ,,
10	,,	. .	8 ,, 75 ,,
9	,,	. .	8 ,, — ,,
8	,,	. .	7 ,, 25 ,,
7	,,	. .	6 ,, 50 ,,
6	,,	. .	6 ,, — ,,
5	,,	. .	5 ,, 50 ,,
4	,,	. .	4 ,, 75 ,,
3	,,	. .	3 ,, 50 ,,
2	,,	. .	2 ,, 75 ,,
1	,,	. .	1 ,, 50 ,,

წლ უარის უასის ნაწილ-ნაწილად შეთქმანის პირობა.

1. ხელის მოწერის დროს— ნ 3. და თიბათვის 1 ს.— ნ 3.
2. ხელის მოწერის დროს— 4 3., მარტის 1-ს.— 3 მან. და მარიამობისთვის 1-ს.— 3 3.
3. ხელის მოწერის დროს— 3 3., მარტის 1-ს.— 3 3., თიბათვის 1 ს.— 2 3. და ენკენისთვის 1-ს.— 2 3.

ვინც ამ ვადაზედ ფულს არ შემოიტანს, გაზეთის გაგზავნა შეწყდება.

რედაქციისაგან

პირველ თიბათვიდან წლის დამლევამდე გაზეთი „ივერია" ჯილის 6 მან. 50 კაპ.

ბიბლიოთეკა-სამკითხველოებისა, სტუდენტებისა და ხელოსნებისათვის ქილის ქალაქში 3 მან. და ქალაქ გარეთ 4 მან.

ვისაც გაზეთის ფული სრულად არა აქვს შემოტანილი, რედაქცია სთხოვს წარმოადგინოს დანარჩენიც რომ გაზეთის გზავნა არ შეწყდეს.

ვიღებ საკვლევიო **პანკელეგის სამხატვრო საქმეებს** ძნელ-ფასიან შეუძლიანთ ძიაქართან შემდეგის ადრესით: სოფელი ჭრიატი, ტფილისის მახრა, მღვდელს შალიტონ ჯანჩაულს.

(16—13)

გამოვიდა და ისყიდება
კატალოგი
წარმოსდგენილ ნება-დართულ ქართულ ჰიესებისა.

ფასი 15 კაპ.

ვისაც სურს ყიდვა, მიმმართონ ქართულ დრამატულ საზოგადოების კანტორაში 8-ს დღე. ნახუცრიშვილის (3—3)

სალხენის პირველ-დაწყებით სასწავლებელში (სოფელ ყვარელშია) არის 45 თვისუფალი სახელმწიფო ვაკანსია ამიერ კავკასიის თავად-აზნაურთა და სხვა საბატიო წოდებათა შვილებისათვის, მიიღებენ 8—10 წლისას.

მსურველთა თხოვნები უნდა მიმართვან კავკასიის სამოსწავლო ოლქის მხრუველს; თხოვნასთან ერთად უნდა წარადგინონ აგრეთვე დაბადების, ჩამომავლობისა, სიღარიბისა და ქცევის მოწმობანი.

(3—6—3).

ახალი გამოვიდა „წერა-კითხვის სახოგადოების"

ბულიკირის მოგზაურობა

სვიფტისა, მრავალის სურათით. 168 გვ. ფასი 30 კაპ.

გამოვიდა და ისყიდება

შარშან ივლისვიდან დაწერილებული

პართული რუკა

ცალკე გამოცემა გაზეთ „ივერიისა". ფასი სამი შაური.

ისყიდება რედაქციაში და ყველა ქართულს წიგნის მაღაზიაში.

გამოვიდა და ისყიდება ყველგან „ქართ. შიოის წ.-კითხვის გამგ. კომიტეტის და საზოგადოების მიერ ახლად გამოცემული წიგნები:

პაპანა
2.
ალი

მოთხრობა მისივე, ფასი 10 კაპ.

წიგნების **გამოწერა** შეიძლება ფასდადებითაც შემდეგის ადრესით: **Тифлисъ. Общество распростр. грамотности.**

ტფილისის ქალაქის გამგეობა იძახდებს საყოველთაოდ, რომ უმეტესს მაზარობის წება-რთვით ამიერიდან მიიღება ხელის მოწერა შემოწირულებათა შესაკრებად აწ განსვენებულის დიდ მამულისა ოლქის თეოდორის ასულის ძეგლის ასაგებად ტფილისში.

(3—6—3)

ქართველნი მკურნალნი:

გედევანიშვილი მიხეილ,—ყორღანას ქუჩა, № 16, საკუთარი სახლი. ხვდომის 6—7 საათზედ.

გედევანიშვილი კონსტანტინე ვლისაგან ქუჩა, სახლი მაღალია, № 5

გაბაშვილი გრიგოლ,—ყოჩუბეის ქუჩა, № 19.

ვაშაძე სპირიდონ. ჰეტერბურგის ქუჩა საკუთარი სახლი.

მარიამ ნიკოლოზის ასული ზაალიშვილისა, მიხეილის პრასპექტი, № 146.

დიასამიძე ალექსანდრე,—მიხეილის პრასპექტი, სახლი დოდუხანოვის, № 123.

კერძო სამკურნალო

ექიმის დ. ა. გედევანიშვილისა

კუკია, ეელიკოლიოფეს ქუჩა, (Набережная) სახლი აბრამოვისა № 9, მიხეილის ქუჩიდან-კი № 34.

ტელეფონი № 274.

ავადმყოფებს იღებენ ყოველ დღე.

დ ი ღ ი თ:

ა. ნ. დიასამიძე. 11—12 საათ.

ა. ტ. ჯვილინი—ცელსა, ყურსა და ცხვირის სნეულებათ მკურნალობენ. 9—10 ს.

ა. ი. ბალარაშვილი. ბავშვების, 9—10 ს.

ლ. ვ. ლოსინი. კალის, სახეს, და ბავშ. (შემოწმება ძოძისა) ოთხშ., პარას. და კვირა 11—12 ს.

დ. ა. გედევანიშვილი.—შინაგან, ნერვიულის და ელექტროტერაპია 12—1 ს.

ტატევოსიანიშვილი.—ცხვირის ყურის იღებს ავადმყოფებს დილით 9—11 საათ. ქუჩაზე კალი ვ. ქ. იოსებიანი—კალისა და სახების 12—1 ს. საშ. ხუთშ. შაბათ.

ბრ. ვ. სოკოლოვსკი — დოსტაკრობა და ოპტიკებელია: ორშაბათობით, ოთხშაბათობით, პარასკევობით და შაბათობით 1—2 საათ.

ვ. ა. ბებიაი. შინაგანი და ბავშვების. 1—2 საათ. ყოველ დღე.

სამკურნალოში ზოგს ეშიშარ-მაკრასკვილი ნიკოლოზ ბაკტერიო-სკოპიული ბაზა-ლაბორატორია.

რჩევა-დარიგება 50 კ., ოპერაციები მორიგებით. კრიოტები 3 მან. ბ ბანკისაგან, სამკურნალო გადასოვნებელია ოც კრიოტი.

46—8 ტელეფონი № 279

(3.)

პირველი კერძო სამკურნალო

ექიმის ნავასარდიანისა

(ტფილისში, ვორონცოვის ძველის პირდაპირ) ავადმყოფებს იღებენ ყოველ დღე, გარდა დღეების გარეშე.

დ ი ღ ი ს ო ბ ი თ:

ჯ. ჭ. ჩიტოვი. 9 საათიდან 10 საათამდე თვალებსა. შინაგანსა და ნერვებსა ავადმყოფობასა.

ვ. ვ. ავდეისიანცი. 11—12 საათამდე—კანსა, და ვენერიულ ბირფვიანებ ავადმყოფობასა.

ი. ბაბაიანცი. დილის 10—12 საათ. ქალსა და ბავშვთა ავადმყოფობანი.

ქ. ი. გაქელიშვილი. 12—1 საათ. ყელისა ყურისა და ცხვირის სატკივრისა.

ზ. ა. თაბაღუაშვი. 1—1½ საათ. შინაგანის და ბავშვების.

ა. ა. კაკაბაძეანი. 1—1½, საათ. შინაგან და ბავშვების ავადმყოფობისა—საშაბათობით, ხუთშაბათობით და შაბათობით.

ს. სოლოდოვნიკოვი. 9—11 საათამდე ავადმყოფობანი.

ს ა ლ ა პ ა რ ო ს ი ო თ:

ნ. ნ. ბოსტრომოვშვი. 5—6 ს. ბიბრაგიულის და ყანის ავადმყოფობისა (ელექტრო-ტერაპია

ს. ს. ლ. ლვი. 6—7 საათ. ნერვებისა (ელექტროტერაპიისა), შინაგანი და ვენერიულის ავადმყოფობისა.

ქალი ექიმი ა. ი. ზაქარიანცა. 7—7 საათ. ქალისა და ბავშვთა ავადმყოფობისა.

ზ. ა. თაბაღუაშვი. 7½—8 საათ. ბავშვებისა და შინაგანი ავადმყოფობანი.

ს. ტ. ვარაზიბაძე. 11—1 ს. ულეფების სახლში და მსურველთ მასსაც, ავეჯის ყუთების გამართვის საქმეში ბანკირებსა გირაოდ იაშონის სამაგიეროში იღებს, ყიდვის მძიმე პირობით სესხის ალება ხალხს გაეჩიერებაში ჩაგდებს. მაგრამ მარტო ნივთიერი მხარე არ არის საყურადღებო. ამ პირობებით ერის თავმოყვარეობა შეიღახა. ესეთი მძიმე პირობები, ბანკირების სიტყვით, იაშონის ხელს შეუწყობს და სახელად გარედ სესხის შოვნას ეცდან მოახერხებს, ძალიანაც რომ დასჭირდეს. ერთის სიტყვით, იაშონენი დიდხანს არ დაიიწყებენ, რა დაბჭარებაც აღმოაჩინეს ამერიკელ ფილტაზე.

ეხლანდელი გარემოება გვიჩვენებს ესეთი დამაშკრებელი სესხი მიეიღოთ, ხოლო ამ საგანზე ომის შემდეგ ვილაპარაკებოთ. სოქვა ერთმა იაშონელ დელეტატმა.

მთავრობას ისე უშინოდა ხალხის აღელვებისა ამ სესხის გამო, რომ საჭირო განკარგულება მოახდინა კიდეც, და სესხის ლეება მხოლოდ შაშინ გამოაცხადა, როდესაც ხელ-შეკრულობა ხელმოწერილი იყო.

პირველ ოთხ თვეს იაპონიიდგან 80 მილიონი იენი ოქრო გაეტანათ და იაპონის ბანკს 57 მილიონი ოქრო დაჭკლებია. რადგან ომისათვის ოქრო საჭირო იყო, იაპონება ძალა-ენებურად უნდა დათანხმებულიყო, რა პირობებსაც ეი დაუდებდნენ ინგლისელი და ამერიკელი ბანკირები.

მთავრობის გაზეთი იაპონიის ტაიმსი ამბობს, ახლად ნასესხი ოქრო ეხლავე კი არ უნდა დახარჯოს ომის საქმეზედ, არამედ იმით შეიძლება სტანდარტიზეთ ხანგრძლივ.

თუ ომი გაგრძელდ[illegible] იაპონის ერთ-ხელ კიდევ დასჭ[illegible] ვალის აღება და ფინანსისტად წ[illegible] გაეჩირებაში ჩაგდება. (ჰ. ე.).

ომის ამბები

დეპეშები და წერილები.

—

იაპონელები ვერ მოიკმენენ, რომ პორტ-არტურზე იერიში არ მიიტანონ. იმით ძალიან კარგად იციან, რომ დაყოვნება მტრის გაძლიერებაა, იმისთანავე ზამთითოც მოშავდება და მისწევდე ციხე ადვილად უნდა იყოს. ისინი დღე და ღამე განუწყვეტელად და დაუღალავად შრომობენ, იმით ყოველივე მოსახერხებელი აქვთ, რა და როგორ უნდა მოხდეს. პორტ-არტური ისეთი ციხეა, რომ ყველას შეფიქრიანებს, და სწორედ ამიტომ იაპონელებიც დიდად შეფიქრიანებული არიან. 1894 წელს იაპონელებმა იერიში მიიტანეს ამ ციხეზე და ათიეს კიდეც. ჯარი ყოველით 30,000, რომელთაგან ჩინელები მხოლოდ 15 მოკვლეს და 268 დაუჭრეს. თვით ჩინელებს კი 4500 კაცი დაელუპათ და 600-იც ტყვედ წაიყვანეს. ეხლა, რასკვირველია, სამჭი შეუდარებლად გაძნელდა. მაშინდელი ჩინეთის ჯარი მკრივ, უწესრიგო და ცუდად შეიარაღებული იყო. ეხლა კი ციხეს რუსები იცავენ, რომლებიც მტკიცედ დახვდებიან იაპონელებს. (რ. ვ.).

—

ნ. ერ. პრ.» იუწყება: ნიუ-ჯორკიდგან ტატყობინებენ, ეითომც 70,000 იაპონელი ჩრდილოეთის-კენ მიდის და პორტ-არტურთან 90,000 ჯარის კაცია დატოვებული, გვეც ლ ნოტას უფროსობით, 18 მაისს იაპონიის პორტებში 26 სატრანსპორტო გემი იყო გამზადებული, მაგრამ, რაკი რამდენიმე გემი დაიღუპა ცოტის ყურეში, დანარჩენის გეზაენი ველარ გამდგეს, ეს ცნება იყოს მიზეზი რომ პორტ-არტურის გარშემო აძდენს ხანს სიცოცხლეო. (რ. ვ.).

—

3 მაისს ჩინეთიდგან იაპონელებს 2,500 ქვეითი ჯარის კაცი და 2,500 მხედარი შეუერთებიათ, დაუქირავებიათ და შეუიარაღებიათ. ყველანი ხუნხუზები არიან, ყურესად ცნობილი ხუნხუზები კინ-შინ-შანი, რომელსაც შემდეგი პირობა მისცეს იაპონელებმა: თითო ქვეითი ჯარის კაცს ეძლევა თვეში 5 ლანი და მხედარს 11 ლანი. კინ-შინ-შანი აქამომდე ტიან-ძინ-ზანტაგეში სცხოვრობდა, სადაც რუსეთთან არა ერთხელ ჰქონია შეტაკება. ჩინელები ირწმუნებიან, ჩინეთის მთავრობა ყველაფერს აკეთებს, რომ ხუნხუზების მოგიერების ამბავიო.

ტან-შინ-ში იაპონელები კიდევ ჭირხარებენ 2,000 ჩინელს, რომელნიც უკვე შეკრებილან. (ვოს. ვეს.).

—

ბაიკალს იქით განუწყვეტელი ქარიშხალი, რომელიც გზებს ამტვერებს. პურის ჭამაც კი არ შეიძლება უიმისოდ, რომ საქმეთ მტვერით არ აიავსოს. რამე ფარდულები ან კარვები მაინც იყოს იმ ადგილს, სადაც ჯარის კაცები ისვენებენ და ნაყრდებიან. (ხაზ. ობ. ვედ.).

—

ტოკიოდგან შემდეგ ცნობებს ატყობინებენ ევროპიელ გაზეთებს იაპონიის ფინანსების შესახებ:

ომის დაწყების დროსვე იაპონიამ ისესხა ამერიკაში და ინგლისში 10 მილიონი გირვანქა სტერლინგი და 100 იენიანი სესხის ფურცელი 93½ იენად დაეთმო, ვიდა სესხის გადახდის 1911 წელია. წელიწადში თვეზე 60% უნდა იხადოს. სესხის გამნაღდებელ შეამდეგებს პირველს ჯილდოდ 3,%. ასე რომ ერთი მილიონი გირვანქა ერთობაშად გაწყვეტდა. სესხის შემსყიდმა ბანკირებმა გირაოდ იაპონის საბაჟოები იღეს, ყიდვის მძიმე პირობით სესხის ალება ხალხს გაეჩიერებაში ჩაგდებს. მაგრამ მარტო ნივთიერი მხარე არ არის საყურადღებო. ამ პირობებით ერის თავმოყვარეობა შეიღახა. ესეთი მძიმე პირობები, ბანკირების სიტყვით, იაპონის ხელს შეუწყობს და სახელად გარედ სესხის შოვნას ეცდან მოახერხებს, ძალიანაც რომ დასჭირდეს. ერთის სიტყვით, იაპონენი დიდხანს არ დაიიწყებენ, რა დაბჭარებაც აღმოაჩინეს ამერიკელ ფილტაზე.

ეხლანდელი გარემოება გვიჩვენებს ესეთი დამაშკრებელი სესხი მიეიღოთ, ხოლო ამ საგანზე ომის შემდეგ ვილაპარაკებოთ. სოქვა ერთმა იაპონელ დელეტატმა.

მთავრობას ისე უშინოდა ხალხის აღელვებისა ამ სესხის გამო, რომ საჭირო განკარგულება მოახდინა კიდეც, და სესხის ლეება მხოლოდ შაშინ გამოაცხადა, როდესაც ხელ-შეკრულობა ხელმოწერილი იყო.

პირველ ოთხ თვეს იაპონიიდგან 80 მილიონი იენი ოქრო გაეტანათ და იაპონის ბანკს 57 მილიონი ოქრო დაჭკლებია. რადგან ომისათვის ოქრო საჭირო იყო, იაპონება ძალა-ენებურად უნდა დათანხმებულიყო, რა პირობებსაც ეი დაუდებდნენ ინგლისელი და ამერიკელი ბანკირები.

მთავრობის გაზეთი იაპონიის ტაიმსი ამბობს, ახლად ნასესხი ოქრო ეხლავე კი არ უნდა დახარჯოს ომის საქმეზედ, არამედ იმით შეიძლება სტანდარტიზეთ ხანგრძლივ.

თუ ომი გაგრძელდ[illegible] იაპონის ერთ-ხელ კიდევ დასჭ[illegible] ვალის აღება და ფინანსისტად წ[illegible] გაეჩირებაში ჩაგდება. (ჰ. ე.).

ტფილისი

⁂ მთავრობის განკარგულებით, გადაწყვეტილია, რომ, რაც ამიერ-კავკასიაში ესრედ-წოდებული ქონენგებია, გადაკეთებულ იქნას საავადმყოფოებად, ხოლო 1905 წლიდან დაარსდეს ყველგან საფერშლო სკოლები.

⁂ ტფილისის გამგეობას გადაუწყვეტია, ოთხ-ულუხიან ქვით, რომელიც ოსმალეთიდან მოუვიდეს, დაადოს ვარანკოვის ბაღლიდან ნიმუშების ქუჩამდე მიმდეარის პრასპექტი, აგრეთვე ანასტასიის ქუჩა. ხოლო სასახლის ქუჩა ასფალტით დაასვენოს. ქვა უკვე მოიღო ქალაქის გამგეობამ საზოგადოების „ვეთრევის" წარმომადგენელ ბ-ნ მუხუზოვისაგან. მასვე შეუკვეთია გამგეობამ 600,000 ცალი ოთხ-უთხიანი ქვა ტფილისის ქუჩების დასაგებად.

⁂ ასახელო საზოგადოებამ უნდა გაიყვანოს შეა-ბაზარზედ რკინის-გზა. გადადებულია 400,000 მან., რომ ამ ფულით შესაფერად იქნას ის ადგილები, რომელიც დაუშლის რკინის გზის გაყვანას შეა-ბაზარში. ქალაქის გამგეობაში გუშინ-წინ ჰქონდა ბაძრა იმ კომისიას, რომელსაც მინდობილი აქვს ამ საქმის თვალ-ყურის ჭერა. კომისიამ ამთავრა ს. კრეწელაშვილი, დოდუხანოვი, ბალდასარიანი და ეველაგულიანი, რომელთაც უნდა დაათვალიერონ და დაადასტურონ ასეთი მამულები, თუ ვინაობა, ეს მამულები მეტის ფასისაა, არიგულნი კაცნი აუწერებენ ამას უსახელო საზოგადოებას და დაუდებენ ჯილს, რა ვადაზედაც უნდა მოაგვაროს მან ეს საქმე მამულების შესყიდვისა რკინ-გზის გასაყვანად.

⁂ ბორწილის მაზრის ეკიმად დანიშნა ნიკო ივანოვი, რომელიც გაბაკებულა მარტყოფის ქუჩინას.

⁂ დღეს, 17 ივნის, კრება ექნება ტფილისის ქალაქის საბჭოს, რომელსაც განსახილველი 38 საქმე აქვს.

⁂ ამ ვამად ტფილისშია ბრიგადური ა. ხახანაშვილი, რომელიც სამიოდე დღეს დაჰყოფს ტფილისში და შემდეგ ქუთაისის მაზრაში მოგზაურობა არხეინალოგიურ სიძველეთა გამოსაკვლევად.

⁂ ამიერ-კავკასიის რკინის გზის გამგეობას განუზრახავს რკინის გზაზედ გასწორებად მთაწყოის დონის სამომავლო ამხანაგობის მიერ დასახელებული კაცები. ამხანაგობა თითო კაცზე 15 აბის მანეთს შეიტანს გერაგად. ახეთ გადაუდებელ-ბას რკინის გზის გამგეობა დასდგომია იმის გამო, რომ აბაური კასირები რკინის გზის ფულს ჰაფალნებენ.

⁂ ტფილისის დედათა სპეროგენისო-ნალი სასწავლებლის მოსწავლენი, რომელთაც წელს დაასრულეს ამ სასწავლებელში სწავლა, ამ დღეებში ბათუმს მიემგზავრებიან მასწავლებელთა ხელმძღვანელობით.

⁂ ტფილისიდან წმ. ანტონის მონასტრისაკენ მიმავალი გზა გაუკუღებულა. ბილიც დანგრეულა. ეს გარემოება ძალიან აბრკოლებს ტფილისიდან ამ მონასტერში მომავალ ხალხს.

⁂ ყოველ წელე დიდ-ძალი საერობო გადასახადი რჩება ამიერ-კავკასიაში აუღებელი. კავკასიის უმაღლესმა მთავრობამ განკარგულება მოახდინა, რომ გუბერნიისა და მაზრის უფროსებმა ყოველივე ფონის-ძიებანი მიიღონ მომავალ სამის წლის საერობო გადასახადის წესისრულად ამაღებასაც.

⁂ მოკლე ხანში ავადმყოფი ნავთლუხიან წერეთლიანი იქნება ელექტრონის ტრამვაით.

⁂ ახალ-ბაიაზეთის მომრიგებელმა შეუკავშა სამოდე კავკასიის სახოგადო-ებრივ საზოგადოებას, ახალ-ბაიაზეთის სამოგადოების სოფლებსაც არა აქვთ შეძლება, რომ გამოიწერონ ვენახის საკურნალო წამლები და ამიტომ ამ სახესაც ვაჩის წამლის საწყაო ეუმეტესად გამგეობას მე ვიქნები ფრი ლეკ-დარა.

⁂ ვადა პატარა ბათ ქალაქის გამგეობამს „მოაწერონ ნიშაისებს ქალაქში ახალ სახ-ბის დადგმის თაობაზედ მოსაზ-ლად.

⁂ დღეს, 17 ივნისს, კრება ექნა საფინანსო კომისიას. კომისიის სამ-ნი აქვს განსახილველი. სხვათა შორ განიხილავს ქალაქის საერისკაცისულო ნაწილის რეორგანიზაციის საკვანძ.

⁂ მამა დავითის პირველ-დაწერები საკათედრო გამგეებ ბ-ნი ალნდრშვილი ათ წელიწადს იყო. ქალაქის სასწავლებელთა გამგე კომისიას აზრად აქვს ბ-ნ ალნანდრშვილს 600 მანეთით შემწეობა აღმოუჩინოს სანგრძლივ, სამსახურისათვის.

⁂ 15 ივნისს ამიერ-კავკასიის რკინის გზიდან 45 მეოსე იქნა გაგზავნილი მახჯურაში.

⁂ სიღნაღის მაზრაში გადმოსახადებად წლისთვის გადასადებელ იქნა 7-300 მანეთი.

⁂ შირაზელ იქნის მოჰხდება ტფილისის ქალაქის მეორე სათლროგაკეთო სესხის განთადება.

⁂ ქალაქის საბჭომ დადგინა, 1700 მანეთი იქნეს გადადებული ქალაქის სავაჭრო-სამეურნეო მოხეთქთა დასასრულებლად. ამავე საბჭომ გადასწყვიტა, ნება დართოს პრაფეზორს ილანნინოს, 6 წლით ოყარით ათეის ქალაქის აფთაკი. მოთხოვარდნენ ქალაქის სასარგებლოდ წელიწადში 4,000 მანეთი უნდა იხადოს.

⁂ გორის ეპისკოპოზმა, ყოველად სამღვდელო ბენიამინ დაუნშნით სუბნის ეპარქიის დროებით მმართველად ორის თვით, რადგან სუბნის ეპისკოპოზის ადგილი ავადმყოფობის გამო ორის თვით ცარიელია და დასასვენებლად სხვაგან წასულა.

⁂ ჩვენ შევიტყეთ, რომ მ. სპანინის ძაკართველის სამოთხეს-ს რუსული თარგმანი შეუძენია «ქრისტეანობის ადმოდგენილ საზოგადოებას». ქართველ ეპიდთა ცხოვრება ნაწილ-ნაწილ დაიბეჭდება «სულსანთხოს» ხასულიერო მოამბეში» და მერე ცალკე წიგნებად გადასცემდეს. სწორედ მშვენიერი აზრი მოსულა ამხოგადოებას.

⁂ «ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოება» შეუდგა ბეჭდვას პროფ. ს. ხახანაშვილის მიერ შედგენილ წიგნისას: «ისტორია ქართული ლიტერატურისა».

⁂ კარგა ხანია არსებულ იქნა საგანგებო კომისია, რომელსაც უნდა განეხილა ტფილისის მცველობა მოკლაკეთა საზოგადოების ანგარიში. ხსენებული კომისია ახლაც არ შესდგომია ანგარიშის განხილვას, ამიტომ მცველობა მოკლაკეთა შემასხლისის მოპადგილემ წინაღდგება მისცა ამ კომისიას, მოკლე ხანში განიხილოს ანგარიში და შედეგი მაცნობეთ.

⁂ ტფილისში არსებობს ცხრეც წოდებული კომიტეტი ვაჭრობისა და მანუფაქტურისა. ამ კომიტეტს შეუმუშავებია წესი და რიგი იმისი, თუ რა გზით უნდა სწარმოებდეს საქმე ვაჭრობისა და მანუფაქტურისა ტფილისში და ამიერ-კავკასიისათვის სხვა ქალაქებში. წესრიგი გაეგზავნება ფინანსთა სამინისტროს დასამტკიცებლად. უკომიტეტოდ მაშინ ვერა სცნდე ვერ გადასწყდება და ვერ გარდაიქმნება ვაჭრობის შესახებ.

სიტყვა.

თქვენი ყოველდასამღვდელო კრებისა, ორიოლისა და სხვის ეპისკოპოზის მიერ ახალ სამწყსოს მიგზავნ ორიოლის საკათედრო ტაძარში.

უფლისა ალთქმის აღსრულებითა (მათ. 10, 12) და სიტყვისა მღვთისა პირველ მაუწყებელთა მაგალითის მიმაძვითა, მოგგზავნეთ სალამს, სასარგებლო, ამა სამღვთო ადგილიდან. მშვიდობა ქრისტესი და ცოდნისება ღვთისა ღვთივ-დაცულ სამწყსოსა ამას. მწუემსთა, მწყემსილთა და ქალაქსა ამას.

ცრთხევითი ღვთისათა და სახლითა უფლისათა მოყდივარ თქვენდა, ვითა თქვენ მიერ უცნობი, მდაბალი მშრალი, მოვედივარ ნაცლებად ცნობილ ქვეყანას. გარნა მოვედივარ აღფრთოვანებული მხურვალე სურვილითად და აღსავე მშვიდობითა და სიყვარულითად, რათა ვმსახურო ღვთივ ჩემდა ჩაბარებულ სამწყსოს, აღვასრულო ღიდი და წმინდა საქმე სამწყსომ-მოვარო მსახურებისა.

არა საკუთარის წყურვილებით, არა პირადის სარგებლობის გულისათვის გავჩნდი თქვენ შორის. არ მიძებნია ეს ადგილი, გვარსა ზეკეცრმა მწყემსმოვარამა, რომელი მიმმართავს ფერხთა კაცთასა, თვისის გამოუთქმელის მოწყალებითა, დამდო მე ვალად მსახურება თქვენ შორის.

ბევრი, ძალიან ბევრი კარგი გამიგონია ჯერ ისევ შორს მყოფს აქაურ უძველეს ძირითად რუსთა სამწყსოსი თქვენის ქვეყნის ძეთაგან, ითმაგან, ვინც სხელითაც და დიდებით იღწვის სახელწყიფო სამსახურის უმაღლეს ასპარეზზედ. ხოლო მოვედ და სულით ვხარობ, რომ ვხედავ სამშობლო ეკლესიის აღთქმათა ერთგულ ძეთ.

შიში და კრძალვა ისადგურებს ჩემს გულში, როცა მომაგონდება წინამდებარე ლეონი ყოველად ქმიმე და ყოველად ჭასტ-სიტყვიერი მსახურებისა. ჩემზედ ბევრად ძლიერი სულითა და ღონით უფრთხვინით უძლურება სამწყსომ-მოვარო მსახურების სიმძიმის წინაშე. ვიმყარებ-რა ყოველს სასოებას ღვთის შეწევნასედა, თქვენს გულ-ცნობილობასა და შემწყნარებლობაზედა, ვეცადები გზა-გადაეხვევე-ლად მიესდიო ჩემთა წინა-მდგომელთა მაღალსა და საყვლისხმიერო მოღვაწეობასა. ვიმედოვნებ, რომ მწყემსნი ეკლესიანი, რომელთაც შეხვედებით ამჟამ თვისი დიდი მოვალეობა და უწყიან, რომ მათ უნდა მისცენ მაგალითი ერს ქრისტეა მიერ ცხოვრებისა, იქმნებიან ჩემნი კეთილნი თანაშემწენი და თანამოსაგრენი.

გთხოვთ, მიმიღოთ და შემწყნაროთ თქვენც მშვიდობითა და სიყვარულითა. თვით უფალმა შეიდობისაძ მოგანიჭოთ თქვენ მწყემსობა და კურთხევა ღვთისა ჭვეშმდეს თქვენზედა. მართლ-მადიდებლის ეკლესიის ერთგულ მეთა ზედა და სახელოვან თქვენს ქვეყანაზედა მარად და უკუნითი-უკუნისამდე. ამინ.

ჩვენებური ამბები

გუთაისი. ოც ივნის ცხებით დარბაზში კრება ექნებათ იმ მანდილოსანთა, რომელნიც აარსებენ ქუთაისში ბეტრიბრძანების ქალთა შორის სამეურნეო სწავლა-განათლების გამავრცელებელი საზოგადოების განყოფილებას. იგეორიად უკვე გამოსთქვა თავისი აზრი შესახებ ტყულეჭებელ საქორიობისა ქალთათვის საშეურნეო საგნების სწავლისა.

იმედია, ამ კრებაზედ დაესწრება უველა, ვისაც ეინტერესება ეს საგანი და მონაწილეობას მიიღებს სკა-ბაასში.

ასეთი საზოგადოება კიდევ არსებობა ქუთაისში ქ-ნ ნატალია ქიქოძის თაოსნობით.

რიონ-ბაღდის აუთხე. ამ თვის პარველ რიცხვებში სოფ. ჭყუშში შემდეგი საშუხარო ამბავი მოახდა: 19 წლის ყმაწვილი ვ. კოპალეიშვილი ცალფა ნაჯით ცდილობდა ეროსანში მდინარე რიონს შეა მდებარე ხმელეთისაზედ „ხეილიში“-როდესაც შენავეს გაეშვა ცალფა ნაჯი, კოპალეიშვილი ამ დროს ამყვანი და ფეხზედ გარეეხეული. ცალფა ნაჯმა ძლიერი რყევა იქონა, ამის გამო უეცრად დაბობრძალებული, ვეღარ შემაგრებული და გადავარდნილა წყალში. თუმცა სამრალო ბევრი ცდილა, როგორმე თავი გადაეჭირნა, მაგრამ ვერას გამხდარა, და შთანთქა რიონმა. მას შემდეგ ეძებენ წყალში და ჯერ ვერ იპოვნეს გვამი. დარჩა საცოლეს ახალი შეროსული ცოლი და მოხუცებული დედა, რომელთა მწუხარების საზღვარი არა აქვს.

ამავე თვის 8-ს ს. ტაბანიერში კაცაძემ სავაჭროანი თავისი დასწრა ამავე სოფლის მცხოვრები მეფარიშვილი. მეფარიშვილს თავის ადგილში დაუტოვია კაცაძის საქონელი და გაურეკია; ამ დროს შეუხედავს კაცაძეს და მოუხსნია: ს-ქონელ ნუ მიხდენია: მეფარიშვილს ჰასუხად შეუნენებია კაცაძისათვის. კაცაძეს ეს აღარ მოუთმენია და უსროლია თოფი ზურგში. 9 ივნის ტაბანიერის მამასახლისის მოსწენებისამებრ სამრალიდიდან მობრძანდა პოპალეი ბენი ალნ ჩენკო, რომელმაც ოქმი შეადგინა და კაცაძე დააპატიმრა.

5 ივნის ტაბანიერის ორ კლასიან სამინისტროს სასწავლებელში გათავდა გამოცდა მოსწავლეთა. წელს სწავლა დაამთავრა გვარიანად 6 მოსწავლემ; ამათში 4 ახორობს სწავლის განგრძობას სამოქალაქო სასწავლებელში.

აბრეშუმის მოსავლის კარგი პირი უჩანს. ბაღლი ძალიან გაბერილა. პარკეკ შემოეცა, მაგრამ ჯერ ძალიან იფიქრა ეიდებას: მაზანდა ფუთზე 8-9 მანეთად გამოაცხადეს ვაჭრებმა.

ვდიდ. ბზენელი.

სოფ. ბაღდადი. (ზოროპანის მაზრა.) აქაც დიდ ხის ეკლესია გვქონდა. განეიზრახეთ ქვითკირის ეკლესია ვეშენა. შეგდგომნენ კომიტეტი შეე. ს. ი. ვეკლესიანის თავმჯდომარეობით და ეკლესიის ადგილ გვეცალ ოყარეთ 8469 მანეთად. სძირკველის გაჭრასა და კედლის მოუბერებია გუროლის შეშენებით. მოწყობილია 80 ძაძრიანი (მანეთი) გადაუხდია და ხატი დაუხსნია და იმედ გამოჩნებული ეკლესიაში წამოსვეფებია. იქ დღიდან ის ხატი ხსენებულ ეკლესიაში ესვენა და დღეს კი უსინდისოდ ეიდეკ ავაზაკის ხელმა ისიც მოაშორა ეკლესიას და მის მრევლს.

შეიძლება მოდასვენ.

სვანეთში ოქრის ქვიარით *)

მოხუცებულ მამა გიორგი მარგიანთან ჩვენ ენახეთ რამდენიმე დაშრილი ტყავზედ ხელნაწერი საეკლესიო წიგნი, უფრო ბევრი უთავ-ბოლო; მათშორის სამი ტყავზედ ნაწერი სახარებაა. ეს ხელნაწერნი მამა გიორგის, როგორც ბაჭს, ბაბა-ბაშვე ჰქონია და მისს საკუთრებას შეადგენენ.

სამივე სახარება საკურადღებოა და მათ შესახებ შემდეგ, სხვა სახარებათა განხილვის დროს, გვექმნება საუბარი.

შუარე დღეს, 15 ივნისს, გავედით აშფოთებულ ხმელ. შეგდას ჭალას და მარჯვნივ, კლდეებენ დაფერდილ ჯიხვნარებზედ, გუფუდენით შეადისკენ მიმეფენ პირველსა.

XIX.

შეადასს საზოგადოება მდებარეობს მდ. შეგდას ჭალის მარჯვნივ, შვენიერს ვაკეობის ფერდობებზედ და შესდგება შვიდ სოფლისგან—შეგკარა, ჭიშტა, ლახანი, ლეგვარა, ზარდაში, ჩიდ და არგვეთ. გვარები აქაც ქართულია — ნოგვრანი ქადელანი, თამკვანები, ბეკოლაური, გუგანი მარკანი, ბაბკანები, ზურაბანები, მაისურაძენი, ლეკვეიშვილი, ჯაფარიძენი, ჯაჭვანი, ქიქვაძენი, გიგანი, ლეკვეიშვილი, შარაშიძე, ჯიფანი, ცაბაძენი, ჯოჯუაძენი, ქურდანი, დადეშქელიანი, დადვანი, მშვილდაძენი, ბერკანი, გიგანი, შაფრანი. სულ 120 მკვიდრი იქნება. ამ საზოგადოებაში ოთხი სასულიერო.

ს, ჭიშტის მაცხოვრის სალარში მშვენიერის ოქრო ცურვილ ეკლესიის მაც-

*) იხ. ივერია№ 124.

ფელეტონი

მარტოობა.

(ესკიზი).

ვუძღვნი შიო მღვიმელის.

ამყდა ირან მარტოობის სუდის...
ნ. ბარათაშვილი.

(დასასრული *)

მე არც ის მიმანშია მარტოობაო,—როდესაც, ზღვის პირათ მაღალებში წამოწოლილი, გასცქერი ზღვის დაუსრულებელ სივრცეს.

ზღვა ღელავს, პობოკრობს, ღიელვებს, ბერავს ბუებს, შეა-ზღვიდან წამოსული ტალღა. ნაპირებთან უბილავის ძალით აზრდება, მთის ოდენა ხდება, ქანაობს, ქანაობს, მერე საშინელის სისწრაფით ჭრელა და ტალღაშინი აწყდება კიდეებს. ამ ტალღას მეორე მოსდევს, მეორეს მესამე, მესამეს მეოთხე... ელიარ დაგითა მდევა თვალით გიჭირდება. ხოლო მშობლები დაბღვერს შენგანვე ვერიანებიც რალობდნენ ანდერძიანთ-და ბიბარ. აღარ თა მღვდელს. ესენი შეუბარალებელის სტიდაიჭრა. ეს იტო ჯერები-და გიშხეთი.

გაიხსენ რუმინ გიმნაზიის ზღვის სიდიდე. მოითხოვეს ვიწყვდენი მისის სივრცისა-კაცი ვერ დაგილაგებია და, ოკეანეს გარდაქცეული, მიმჭირნივ ღრუბლებსაც, იქ, სადაც ეს, შორს, შორს ტატნობზე რო გადაეწერილან დე, ხამმაგალ შინ სხივებით მოქარგული, უკიდეგანების, თავისუფლების სადგურს დამაგებიან, იქიდან, იმ ღრუბლებიდან, გადმოსკქერი შენს ლერშს, ზღვის პირად გაჭიმულს და თვალებ დაჯუტულს. ოხ, რა არაოთობით გეჭვენება შენი თავი, რა მცირეო, რა ცნინით, ამ ზღვასთან შედარებით.

— რა ხარ შენ?

— არაფერი!!.

მაგრამ აგერ კელავ შემოგერიალა ზღვამ, შემოგიტია სულ-მდაბლობისათვის. შენი ლეში გამოკიცხლდა, ხმა ოგიფრინდა და, გამოფხიზლებულმა, იღიმები, მერე ზარბებს იკრავ და გულის მოსაფხანად ზღვაში რაღაც აღებულ კენჭებს ისვრი, ვიდრე ბელი არ დაგსოფება და მოკუხარი ზღვა ისევ სოსენებულ არ მოგმართავს.

კელავ გამდ—ი, ფიქრთა კონად აგიტაცა და იდ—ხე შენ სამშობლოში, შენ ქვეყანაში დავსვა. ხედავ შენ თვისს და ტომს, შენს მეგობრებს (ამ დროს უკვე მეგობარი გგონია), შენ სა—ი, —შვენიერ თვალთ ცრემლნი გოგონას, თვისს ეს ტომს გამოკუკებას ეუბნეკი, მეგობრებს დღეგრძელობას უსურვებ, სატრფოს სამშობლო სიყვარულსა სთხოვ, გქვ-ნაკრავი ეხუხლენები, ვალერსები, ჰკოცნი დაუსრულებლად, მაგრამ მაინც ვერა ძღები მასთან ყოფნითა!.. მაგშვიენით უმანკო გგონია შენი თავი და ზღვასავით—ძრიელი, მედგარი. ვინდა დაალო ყველას ბელი, იიტაკო მაღლა ცაში და იქიდან დაანახვა: რა სუსტი, რა ბეჭავი ზღვა ცასთან შედარებით.

ცა-კი?

ცა უფრო დიდებულია, უფრო დიადი სიდიდეებითაა სავსე.

აგერ შენიანებთან ერთად დადიხარ ღრუბლთა შორის, ეალსკელავებს დასაჭერად დასდევ. იგინი კი დაკიეკიებენ, ხელიდან კალმახებივით გისხლტებიან, აქა იქა თვალებს სჩუტავენ, გიცინიან, გეფშვნენან! შენც გეცინება. ცას კი გული მიხლის, ფითრდება, კოპებს იკრავს. უეანასკნელი შეკი ტატნობისაც სადღაც ჩაქრა, ჩაიღია. ცა სულ გაპირკეთდა, თვალიდან მიგემალა.

ისევ ზღვა და ზღვა, ყმენი, მოკაქანე გიდევს თვალ წინ, ჯავარა-შეიერი, ქვეებ დაღესილი ტყის ტახივით ღრუტუნით მოაგორებს ეეშაბიეთ ტალღას და..

— ტყლაშ!.. ტყვეთება კიდევს, დედაშიწა ცახცახებს, ტყე გრიალებს. ბაო ოიგძიგებს.

— ტყლაშ... ბრა... ბუმ!... გშინავს ზღვა და გრიალით თავზარს გეცემს. აგერ ერთი ტალღა კიდევ წამოვიდა შეაღწევს, გაიზარდა, გაიზარდა, შავ-ბნელ ცრცხვინათ აეყოფდა ცას, მერე ჟანგდა და ისეთი ძალით შემოკრა სილა საბრალო კიდეებს, რომ რიყეს შიგნით უკან დაიხია და შენ წელიდნის დასცდები. გულგახეთქილი წამოვარდი ზეზე და რას ხედავ?

შენ ციდან ჩამოვარდნილხარ, ზღვა-კი გაბატონებულა, ზღვა გაღმერთებულა, ღმერთ, მდევნივით დაგორავს, პირიდან ქაფებს ისვრის, ცასა და ქვეყანას შთანთქმას უქადის.

რომელი სტიქიონი შეედრება ამღელვარებულ ზღვას! უყურებ და არ გჯერა, ხედავ და ისევ ვერ მოგიკვეთია, საიდან ეს როგორ გაჩნდა წყალთა ამოდენა გრიგალ!

უშხერ მღელვარე ზღვას და გაგონდება ის შენი ძალნი, რომელნიც ცხოვრებასაც ამღერენენ, გული გტკივა, რომ არ შეგიძლია შეაჩერო ზღვის ბორგვა, სიმწარისაგან ღაწვებზე ცრემლი ჩამოგდის, რომ ვერ ახერხებ ამოფხვრა; გაანაღდურო ბოროტი ძალე ბი, და ქვეყანათ დაამყარო სიმშვიდე, სათნოება, პოეზია...

— მაშ რაღა ხარ?

გეშინია ზღვამ არარ დაგკინოს და გულდათ გაიძახი:

— მე ვარ ადამიანი... მე შემიძლია შეეისწავლო კანონები ბუნებისა, შემიძლია დავამშვიდო, სახალო კვეყანაც, შემიძლია... გარერდი შეეჭი, ზღვაც!... ყვირი, ბრალიც ცწობის მოსულო, შეხთავ, მაშტებსა ჰკუშიც და, ჯავრითა და ბოლმით თვით შეშლის ოდენი დაეკარულს, გსურს შეეჭიდო ცასა და ქვეყანასს.

ზღვა კი ყურსაც არ იბერტყავს შენ ყვირილზე და გრძნეულისავით ბღეის, ზრიალებს, ხარხარებს.

განა მარტო ხარ ამ დროს? არა!

შენ ჰფიქრობ, შენ სულცლობ, ძალ-ღონეს იკრიბ, სწვავსავა და ბრძოლას ამირებ. შენ ამ დროს ორა-ფეხა ცხოველი ადარა ხარ, შენ ხარ კაცი—გონიერი ადამიანი, რომელსაც თავისთვისა და სხვისათვისაც სიცოცხლე გწყურია, სიცოცხლე ღონისძიერი, თავისუფალი.

ეულად, მარტოდ მხოლოდ ხალხში, ადამიანებში გრძნობ თავსა! იმ დროს, როდესაც ცხრათ წყლში მოხრილიხარ, ფიქრის კანკარაში და ცწყრ და ცწყრ შენთვის უმნიშვნელო, მაგრამ მატერიისთვის კი დიდ მნიშვნელოვან ცოცხრებს... შენ გვერდით ათი და თორმეტი შენსავით დაბეჭვებული ხალხ დუმს, ბუ-

რობს, შენზე ლაპარაკს ჩაუეიოლებულან და საკრძალავ ადრიანებებენ დატანებულ კაცებს...

თავ-ბრე დაგესხა, დარეტიანდი ციფრების წერით, ხაანგარიშებით ჩოთქის რახარუნით. მანქანობა მოგწყინდა, ვინდა გამოელაპარაკო ვინმე.

— სსსუ... ვისისინებს მეზობელი,

მდიდრულად მოთვით კაბინეთიდან მოისმის ყურების გაბაძარი ფშვნეკა. ცერს უყურებ, ვინდა გაიგოს დღეს რაღა გუნებაზე ბრძანებენ შენი უფროსი, მადლიერია თუ არა შემსაეთნო, შენის შეშობისა, მოგკეცს თუ არა ოცში ჯავაგარს, გასესხებს თუ არა ფულს, რომ გაისტუმრო მდელეკნის ეული, გაამეო და გაათბო საყვარელი ცოლ-შვილი თვისიულად, თამამად შეხედო ყველას თვალებში.

— ბიჭო, ფული შეირთა... გამიმართავ? ხელს თუ არა ჩენი ბატონი... მოაკვედი დავლიე ამდენი ჯაჭვით ცოლ-შვილი შეირთ ამომაწყდება. სიღვერი სახლში აღარ შეიშვებს... მეწერილმანე ქუჩაში ტიდ მომტაცებს... ჰა, ბიჭო, რას იტყვი?

— სსსუ... კაცო, მოდის,... — ყვირის შეხობეული—მოდის, მეთქი...

კაბინეთის კარებში ხედავ შენის უფროსის გაბუტულ, ნახეშებულ სახეს. ლპა ერას არშინზე გადმოეცემა, დერი აღმშენებელის ბეჭდის ოდენა ბრილიანტი ბეჭედი პანკულიან ხალოკ თითზე წამოეცვამს. მდიდრული ტანისამოსი აცვია, უტიფრობისა და ქედის გამო ცალები ჩაესისხლებიან, მაგრამ მაინც ისეთი მედიდური გამომეტყველება აქვს თითქოს გუეხებაო: განზრახ ეულები ფუთები ვარ, რომელ ჯიბეზე

*) იხ. „ივერია“, № 139

ხოვრის ხატზედ აწერია ხუცური ასომთავრულით: № 75 «ქ. ადიდჱს ღმერთმან შჱვლთ მეფე გიორგი და დედოფალთ დედოფალი რუსუდან და ძე მათი ბაგრატ რომელთა შეამკეს ხატი ესე მაცხოვრისა მეოხისა სადღეგრძელოდ, ცოდვათ მათთა შესანდობელად». ხატის გარს არშიაზე პატარა ხატები (მედალიონები) გამოყვანილია: წმ. გიორგი, მალაქი დასუჯდომელი, მთავარანგელოზი, წმ. თევდორე, დედა ღვთისა, ნათლისმცემელი, წმ. თევდორე, თევდორე მერელი.

ეს ხატი შემკობილია 1565 წლის შემდეგ; იმერეთის მეფე გიორგი არის ბაგრატის ძე, რომელმაც 1563 წ. მოიყვანა ჩერქეზეთის ბატონის ასული რუსუდან († 1578 წ.) და ბაგრატი დაებადათ 1565 წ. [1]).

მეორე მაცხოვრის ოქროში დაფერილ ხატზედ № 76. «ქ. ღმერთო და მაცხოვარო მეოხისაო, მცველ და მფარველ ექმენ თრთავე მისა ცხოვრებათა მაჭიყვარიანსა ბედენს, ამინ.

ღმერთო და მაცხოვარო მეოხისაო, განაძლიერე მეფეთ-მეფობა პატრონის გიორგისა, დედოფალთ დედოფლისა პატრონისა თამარ, ძეთა მისთა ალექსანდრეს....» გარს არშიაზე პატარა ხატებია გამოყვანილი, როგორც წინა ხატზედ. გიორგი მეფე, ძე კონსტანტინესი და ძმა როსტომ მეფისა, მეფობდა იმერეთში 1605—1639 წლებს შორის; ამისმა შვილმა ალექსანდრემ 1618 წ. შეირთო ცოლად მამია გურიელის ქალი. ამავე ალექსანდრემ შეირთო მეორე ცოლი, ასული კახთ მეფის თეიმურაზისა დარეჯან 1629 წ. [2]).

ყელსაკიდი ხატი ოქროში დაფერილი ვერცხლით შემკული—ერთი მხრივ ღვთისმშობელი, მეორე მხარეს—წმ. გიორგი, წარწერით: № 77 «ქ. წმიდაო გიორგი გარუმაჯვე ადმედას თისელაანს».

ოქროში დაფერილ ვერცხლის წმ. გიორგის ხატზედ: № 78. «ქ. წმიდაო გიორგი, მეოხ და მფარველ ექმენ გულიძეს დომეკცს და თანამეცხედრესა მისსა ჯაფარიძის ქალსა კაკონს, შვილთა მათსა შემწე და მოწყალე ექმენ დღეს მას განკითხვისასა, ამინ, უფალო».

ამ ხატს ოქრომკედიანი ხავერდის ბუდე აქვს წარწერით: № 79. «ჩვენ კოშკაძემან ქაიხოსრო შემოგწირე ხატი მაცხოვრის მეოხისაო, და ბუდე კარგი. შემიწყალე, შენს მადლსა, ამინ. და დროშა ესე ოქრო ქსოვილის ხავედისა, შემეწიე და გამიმარჯვე»...

ღვთის მშობლის დიდი ხატი ოქროში დაფერილი ვერცხლისა წარწერით: № 80. «ქ. მე ფრიად ცოდვილმა დომეკცმა... და თანამეცხედრემან მათმა ჯაფარიძის ასულმა კაკუნამან და შვილთა ჩვენთა რომელთა შევამკვე ხატი ესე ყოვლად წმიდისა, რათა მეოხ მექმნეს ჩვენ ცოდვილსა ამას. ღმერთო შეუნდევ ცოდვანი მისა ქრისტეოსისთვის».

აქ არის ზარი წარწერით: № 81. «ქ. შემოგწირე: ჩვენ: მეფეთ: მეფემან: კელმწიფემან: პატრონმან ალექსანდრე თქვენ სვანეთის დობრის—ზარდიდის მთავარ-ანგელოზსა: მეორე: შესაწირავი: ესე: მეფობასა ჩვენსა წარსამართებლად და დღეთა ჩვენთა სადღეგრძელოდ და ცოდვათა ჩვენთათვის შესანდობლად».

ალექსანდრე მეფობდა კახეთში 1574—1605 წლებს შორის, იყო მოსისხლე მტერი ქართლის მეფის სვიმონისა. ამიტომ თვით შეირთო ბარძიმ ამილახვრის ქალი თინათინ, შემდეგ, 1590 წ., თვისი ქალი ნესტან დარეჯანი მიათხოვა მანუჩარ დადიანს. ნესტან დარეჯანი მეორე წელს ლევანის მშობიარობაზე მოკვდა. პატარა ლევანი ალექსანდრემ წამოიყვანა კახეთში და თავისთან ზრდიდა. [3]) ალექსანდრემ, რასაკვირველია, მანუჩარის თხოვნით ზარები შესწირა სვანეთის საყდრებსა და ამით მანუჩარმა გაიერთგულა სვანები. აქ არის რამდენიმე ხელნაწერი: პატარა კურთხევანი, ტყავზედ ნაწერი ძველი სახალხო შელოცვებით. კონდაკი ქაღალდზედ ნაწერი, ბოლოს ვრცელი განსატევებელი ლოცვებით: № 82. «ესე ლოცვანი არა იქსით ბერძენთა და რუსთა, არამედ საქართველოსა შინა თქმულ არს და ამისათვის არც ჩვენ დავუტევეთ. ღმერთო შეიწყალე ცოდვილი მონა შენი პეტრე მღვდელი თრისავე სიცოცხლესა შინა, ამინ». ეს მშვენიერი ლოცვები 1710 წელს დაიბეჭდა ტფილისში, კონდაკის ბოლოს, მეფის ვახტანგ VI ბრძანებით. ვერ გაგვიგია, რათ აიღო ხელი საქართველოს ეკლესიის სამღვდელოებამ ამ სარწმუნოებრივი გრძნობით სავსე ლოცვებზედ? ურიგო არ იქნებოდა მათი კვლავ ხმარების აღდგენა. 1860 წლამდე ქართლში კიდევ ხმარობდნენ ამ ლოცვებს ძველი მღვდლები. აქვე ვნახეთ ბუკი და მშვენიერი ფოლადით ნაჭედი ფარი, ირგვლივ ძველის არაბულის (კუფიური) წარწერით.

აქვე ვნახეთ მშვენიერი ოქროს ზარნაშით ნაკეთები ფოლადის ლაგამი, ამისი ტოტები ხამი ტყავის კოპისაგან დაწნულია ისე, როგორც (კახეთში წყლის კალათის პირსა და ყურს სწნავენ ლვერთეკეცით. ეს ლაგამი თამარ დედოფლის ნაქონია, თავმოწონებით გვითხრა საყდრის მნათემ—სვანმა.

ექ. ბ. კარბელაშვილი.

(შემდეგი იქნება)

[1]) იხ. ქ. ცხ. II. 191 გვ.

[2]) იხ. იქვე 196—197 გვ.

[3]) იხ. იქვე III და 246 გვ.

ნარკვევი

«ლეტოპისეცი» მსჯელობს სახრო განათლების მინისტრად გლაზოვის დანიშვნის შესახებ და თან მოკლედ ახასიათებს ვანნოვსკის დაუვიწყარ ღვაწლსაც სახრო განათლების საქმეში. ვანნოვსკის ღვაწლი ისიკი არ იყო, რომ ბევრი რამ გააკეთა სკოლისათვის, არამედ ის, რომ მან მოახერხა და სულ სხვა სიომ დაჰბერა სკოლისა და განათლების საქმესაო.

დევნილი ვანნოვსკისა ის იყო და არის, რომ რაღაც ერთს წლიწადში ძირიანფესვიანად შესცვალა გუნება რუსეთის საზოგადოებისა, რომელსაც მტლაშათ ზედ დაედო ათასი ლაქა და სიცოცხლეს უმხიარულ დიდის ხნის განმავლობაში... აბა კი როგორ უნდა მოქმედდეს კეთილად რუსეთის საზოგადოება სკოლის, რომელიც ყრუ-უდრევი ფორმალიზმით და ჩამოხვლა რუტინით იყო გარემოცული?!.. და აი უცბად დაუბერა სასიამოვნო სიომ, გაისმა სიტყვა ადერსისა, სასოება-იმედიანობისა... ყველამ ცხადად დაინახა ახლა-კი, რომ სკოლას წუთის შემდეგ სკოლა ჩვენთვის ყველაზედ ძვირფასი საუნჯე და იქცევა ბუდეთ ჩვენი. და აი ეს გული, რომელში ადგილი არა ჰქონდა მისამდე აქ, საუკუნოდ ყრუ-უდრევი ფორმალიზმი იყო გამეფებული, იქმნა მოწოდებული, მომხიბლავი. რუსეთის საზოგადოებამაც მისდამი, რასაც მაუწოდეს მასწავლებელთა და მოსწავლეთა გულს და გონებას. ყველას ახსოვს, რა აურაცხელი წერილები გაჩნდა გაზეთებში, რა პროექტები იბეჭდებოდა სამდგომლოდ მანამდისა მაშინ. ყველას უნდოდა თავისი რამ სიტყვა ეთქვა. ყველა ცნობდნენ დაუნაყვებანს ქვეყნისათვის, რომ საქმე განათლებისა, სკოლისა უცხო არ არის მისთვის. თუმცა ყველას ნათქვამი მარგალიტი არ იყო, ხელის-ხელ სიკეთისა, მაგრამ მაინც ასეთი სწრაფვა ხელისა ყოვლად ნაყოფიერია, ამისთანა სწრაფვას ძვირად უნდა ვაფასებდეთ. დიდი საქმეები მწიფდება სხვა-და-სხვა საზოგადოებრივ ძალთა დუღილში. უბედურებაა, როცა საზოგადოება ძილს ეძლევა. საზოგადო აზრი და გრძნობანი გამოაღვიძა ვანნოვსკიმ. ეს არის მისი დიდი ამაგი და ღვაწლი. სკოლის საქმის მჭიდროდ გაგებამ შეაძლება მხოლოდ საზოგადოების მხნე შემწეობის წყალობით, იმიტომ რომ სკოლა ბუნებრივი განეძრახავ «სახლისა», ოჯახისა. უბედურებაა, თუ სკოლასა და ოჯახს შორის განხდა გაუცხოება, უნდობლობა, გაბოროტება. უთუოდ ეს ბლომად იყო ჩვენში ვანნოვსკის დანიშვნამდე. მას შემდეგ სხვანაირად დატრიალდა საქმე, საბედნიეროდ დატრიალდა. ეს მუდამ უნდა გვახსოვდეს. ხოლო ვისაც ეს ახსოვს, ის ადვილად დასვენის, რომ ვინც უნდა იდგეს სახრო განათლების სათავეში, უსათუოდ იმ გზაზედვე უნდა იაროს, რა გზასაც ადგა საცხრო მოხუცი განსვენ., თუ უნდა მართლა ნამდვილისა და დიდის საქმის გაკეთება.

თეატრი და ხელოვნება

(ბ-ნ სუმბათაშვილის «ღალატი» ბათუმის) ქართულ-სცენაზე.

სავალალოდ და ჩვენდა სამწუხაროდ ბათუმის «საზოგადოება» მოკლებულია თეატრს, ამ ჩვენ ერის დიდმნიშვნელოვან გონიერებისა და აზროვნების სამოქმედო სამუშაო კულტურულ დაწესებულებას. ჩვენ აქ არა გვაქვს საკუთარი თეატრი, გვყავს ადგილობრივ რიგიანი სასცენო მოსამსახურეთა ჯგუფი. იშვიათია ხოლმე წარმოდგენები საზოგადოდ და ღირსეულად ჩატარებული კი კერძოთ. ამ მხრით ბათუმი ჩამორჩენილია ქალაქებს, ჩამორჩენილია ისეთ დაბასაც კი, როგორიცაა ყვირილა. ყვირილაში საკუთარი თეატრი და ქალაქ ბათუმში კი არა! სწორედ საკვირველია, ლმობიანი, საკვირველი! და როდის იქნება ნეტავი, რომ ბათუმიც წაბაძავს «ყვირილას» და ამოეგნა ქალაქი საკუთარ რიგიან თეატრს დაადგენს და არ დაკმაყოფილდება იმ თავლა-ყაზარმის მგზავს შენობით, რის დაქირავებაში ასე ზორბად სთვლიან ლითონის დუმას და რომლის სახელია: «ბათუმის რკინის თეატრი». ჯერ-ჯერობით მაინც ავად თუ კარგად ამით ვსარგებლობთ ბათუმელები და ვნახოთ რას გვიჩვენებს მომავალი, თუმცა, ვიმეორებ, ძლიერ ცუდია, რომ აქ ისე მიდის დღეები, კვირეები და თვეებიც, რომ ქართულ წარმოდგენას ვერ იხილავთ, როგორც მაგალითად ეხლა, გ. ი. 2 მაისიდამ დაწყებული ეს პირველათ ვიხილეთ წარმოდგენა ქართულ სცენაზე. და აი შაბათს, 12 ივნისს, ქუთაის—ტფილისის არტისტებმა «რკინის თეატრში» წარმოადგინეს დრამა-ტრაგედია ბ-ნ ა. სუმბათაშვილისა «ღალატი». აქვე უნდა შევნიშნოთ, რომ საზოგადოდ გადაჭარბება არასოდეს არაფრის არ ვარგა და «ღალატის» ასე ხშირ-ხშირად გამოტანა სცენაზე ჩვენში ერთ გვარ გადაჭარბებულ მოვლენათ უნდა ჩაითვალოს, რაიცა არც იმდენად სასურველია და სასარგებლო; რამდენადმე ეს იქიდამაც მტკიცდება, რომ ბათუმში ეს მესამეჯერ დადგმულმა «ღალატმა» საზოგადოება იმდენად ვერ მიიზიდა, როგორც პირველ ორ წარმოდგენაზე. ჩვენ გვრწამს, რომ «ღალატი» ფრიად მნიშვნელოვანი დრამაა ჩვენ ისტორიულ დრამატიულ ნაწარმოებში. «სამშობლოს» შემდეგ პირველ ადგილს დაიჭერს, მაგრამ ყველაფერს თავისი დრო და საზღვარი აქვს და ერთის და იმავეს მალმალე გამოტანა, როგორც შესაფერ საზღვარს გადაცილებული, ნაკლებ მნიშვნელოვანია, ერთ გვარათ გადაჭარბებულია და როგორც ასეთი საზოგადოთ მოსაწყენი და მომბეზრებელია. ჩვენ უნდა ვეცადოთ, რაც შეიძლება თეატრი და ხელოვნება ხალხის გულს დაუახლოვოთ, მათ შორის უნდა გავაბათ შემაერთებელი ძაფები, უნდა ჩავდგათ შემაკავშირებელი სამირკველი, უნდა მოვამზადოთ ურთიერთ შორის გამამტკიცებელი და შესათვისებელი ნიადაგი. აქაა საჭირო მეტი შრომისმოყვარეობა, მეტი გაცნობა-დაკვირვება, მეტი მომზადება — სიფრთხილე, რომ ხალხს არ მივაწოდოთ ისეთი რამ, რითაც გული აუცრუვდება, ხალისი დაეკარგება, თავი შეზიზღდება, დაკარგული დრო სანანებლად გაუხდება, როგორც ეს არა ერთმა და ორმა შემომჩივლა დღევანდელ «ღალატის» წარმოდგენაზე. მე უარს არა ვყოფ ზოგიერთ ისტორიულ დრამების წარმოდგენას ჩვენის წარსული ცხოვრებიდამ, მაგრამ ამას კი ვიტყვი, რომ ზომიერად, შესაფერად უნდა ვიხმაროთ ასეთი ღონისძიება და უმთავრესი ყურადღება კი ახალ ცხოვრების დრამატიულ ნაწარმოებს უნდა მივაქციოთ, სცენაზე უნდა გამოვიტანოთ ყველა ის ორიგინალი ქართული პიესები, რომლებიც დღევანდელი ჩვენი ცხოვრებიდან არის ალებული, დღევანდელ რთულ სოციალურ პიესების ვითარებას ასე თუ ისე ახასიათებს, ცხოვრების მწვავე საკითხებს გვითვალისწინებს, გვირკვევს და ასე რამდენადმე ჩვენი ხალხის თვითცნობიერების გაფართოებას ხელს უწყობს და გზას უკვალავს, მაგრამ ამავე დროს არ კმარა მარტო ქართული ნაწარმოები, აქაც ისე, როგორც სხვებშიაც და სხვებსავით სხვისით უნდა ვისარგებლოთ, უნდა დავიხმაროთ, უნდა ვთარგმნოთ შესანიშნავ მსოფლიო დრამატურგთა ნაწარმოებნი, უნდა გადმოვაკეთოთ ქართულ სცენაზე ქართველ ხალხს გავაცნოთ; მათი გაცნობა მასაც თავის თავს გააცნობს და ახე თან და თან ხელს შეუწყობს, რომ ქართველმა ხალხმა გაიცნოს ცხოვრების მიმდინარეობა, მისი აუცილებელი კანონები, გამოიმუშაოს რეალური შეხედულება და გასწიოს მსოფლიო საკაცობრიო ჭეშმარიტ იდეალებისაკენ. შილერი, გიოტე, შექსპირი და სხ. დღეს განათლებულ ქვეყნებში „მოხუცებულ" ის სახელით არიან მონათლულნი, თუმცა მნიშვნელობას ისინი სულაც არ ჰკარგვენ, სამაგიეროდ მათ გვერდში ამოუდგნენ ახალი ცხოვრების გმირები, კაცობრიობის ძლიერი ბელადნი ჰერპტ ჰაუპტმანი, მორის „მეტერლინკი, დიდებული ჰენრიხ იბსენი და სხვ. საჭიროა, ჩვენი ხალხი ამათ იცნობდეს, უნდა ვეცადოთ, ჩვენი სცენა, თეატრი ევროპიულ კალაპოტში ჩადგეს, ევროპიული ხელოვნება გადმოიღოს და გაევროპიელებულ გზაზე დამდგარ ქართველ ხალხს, რამდენათაც ეს შესაძლებელია, ჩვენმა თეატრმა გზა უნდა გაუკაფოს მეტის კულტურისაკენ, მეტის სინათლისაკენ!

«ღალატს» კი, რასაკვირველია, თავისი შესაფერი მნიშვნელობა ექნება. და ასეთ თუ ისეთს სარგებლობასაც მოიტანს, მხოლოდ მის დღევანდელ წარმოდგენაზე უნდა ვსთქვათ, რომ სუსტად ჩაატარეს საზოგადოდ არტისტებმა და იტომ დაამტკიცეს ნაკლები მუშაობა—მომზადება და ქართველური დაუდევრობის ხედ-დამატება, ჩვენ გვგონია, უფრო უკეთ ითამაშებდნენ, უფრო დახელოვნებულად წარმოგვიდგენდნენ, მაგრამ სამაგიეროდ წინანდელზე ეხლა უფროც სუსტობდა საზოგადოდ. სულეიმან ხანის როლში სუსტობდა ბ.-ნი შალიკაშვილი და მესხიშვილობა მესამედათაც ვერ შესძლო, ნაკლები იყო ქ. კარგარეთელი ზეინაბის როლში და ქ. ე. მესხთან შედარება ოდნავათ არ შეიძლება, ეფემია მესხის გმირული მიმოხვრა, თავდადებული გატაცება თავისი როლით, გარკვეული თავისუფალი ლაპარაკი, მაყურებელს იტაცებს, ბევრგან ქრუანტელს გვრის და ატირებს მდუღარე ცრემლით და ამის შემდეგ კარგარეთელი თავის ენა ბორძიკი ლაპარაკით, და ბევრგან არა ბუნებრივი მოქმედებით იმდენ შთაბეჭდილებას ვერ ახდენს მაყურებელზე. გაიანეს როლი ძლიერ გააფუჭა ქ. ჯავახიშვილმა, არც ლაპარაკი, არც მიმოხვრა, არც სახე და სხვა არ უმტკიცებდა, რომ ის ახალგაზდა უმანკო გაიანე იყო, ის უფრო ბებერს წააგავდა ახალგაზდა გოგონას როლში, რომელიც უბრალო ტიკინივით სასაცილოთ აქეთ-იქით ულაზათოთ დაცუნცრუკობდა, ქ. დავითაშვილი ბევრად უკეთ თამაშობს ამ როლში და შედარებაც არ შეიძლება ჯავახიშვილთან. ბესოს სუსტად თამაშობდა ახოსპირელი, საბას როლიც არ ვარგოდა, სამაგიეროდ გვარიანი იყო სვინონიძე (დათო) და ჩარკვიანი (ერეკლე), გაბუნია (მაიკო) და ქ. მდივანი (რუქაია), მხოლოდ არა ნაკლები, არამედ შედარებით ბევრად უკეთესი იყვნენ: ბ-ნი გუნია (ოთარ-ბეგ) და ბ-ნი ყიფიანი (ანანია); ესენი უფრო მეტის დახელოვნებით გამოსწნდნენ და სწორედ ამშვენებდნენ წარმოდგენას, ვფიქრობ, ამათი როლების შესრულება სხვამ უკეთესად შესძლოს ჩვენში.

როგორც ზევით ვსთქვით, წარმოდგენას ხალხი ცოტა დაესწრო შედარებით.

განკეჩუდი.

წერილი

რედაქციის მიმართ.

ბ-ნო რედაქტორო!

უმორჩილესად გთხოვთ თქვენის გაზეთის საშუალებით წიგნების გამომცემელთა ვაცნობო თუ მოისურვეს ჩემი ლექსის «კინტოს სიმღერა»-ს დაბეჭდვა, რომელიც დაბეჭდილია ჩანგში და პატარა ლექსთა კრებაში, ბოლოში მოწერილი აქვს ანდრონიკოვი, ვთხოვ მოაწერონ ანდრიანოვი.

ა. ანდრიანოვი.

„ივერიის" ფოსტა

ხ—ი ი. ბ—ძ. თქვენი ცეკვდი. «ვინა ეს არის შვილობაო?» არ დაიბეჭდება. დროზის ამბავს იქით კერძო შევატყობინებთ.

დაც უნდა დამკრათ ხელი. სულ ორმოცდა ათ თუმნიანებს ამოვყაჰავო!...

შენ უფროსს ვეღარ ხედავ. თვალწინ გიდგია სოსანი ქაღალდის ორმოცი-და-ათთუმნიანი. ერთი, ერთად ერთი ცალი!.

— უჰ, რა ფულია და ორმოცდა-ათთუმნიანი! .. ერთი ჭუჭყიანი ცალიც რო მქონდეს, ჩემზე ბედნიერი არავინ იქმნება... ვალებს მოვიშორებ, ცოლ-შვილს გამოვკვებავ... სიდედრს სალოფს ვუყიდი.., არხეინათ დავიძინებ... ჰფიქრობ შენ და, ოცნებაში წასული, სულელურათ იღიმები...

— რას იღრიჯები!—გესმის ამ დროს უფროსის ბოხი ხმა—.. უბრალო ლრეჯალიმილს არ გირჩევნია, რიგიანათ იმუშავო, ადრე მოხვიდე ხოლმე კანტორაში, გვიან წახვიდე. სამუშაოს თავი ჩააკალ, თორემ ყველას ერთ დღეს გაგრეკავთ... უფროსი შენთან ერთად ყველას ემუქრება. საწყალი შენი ამხანაგები კანკალმა აიტანა, შენ კი ჰაობის ციებამ გაგიხსენა და კბილი კბილზე დაგინაყა...

— ნეტა ვისზე უფრო ჯავრობს?—ჰფიქრობ შენ.

— ამ დღეებში დავითხოვ, რადგანაც ძრიელ გაფანტულათ მუშაობ... მგონი ტვინი თავში რიგზე არ უნდა გქონდეს დალაგებული... შე დაბდურო, ჯერ საქმე უნდა და მერე ოცნება. შენ კი სამუშაო დროს ოცნებაში ალამებ. განა ვერ გატყობ, მთელი დღე ინდოურივით გაბუცებული რო დაიარები... გესმის, შენ გეუბნევი, შენ! გიყვირის უფროსი და თავისს ბანჯგვლიან ხელებს თვალებში გჩრის.

— მე!?.—ხავი ცაკანივით.

— დიახ, შენ!...

— აკი ვმუშაობ, რაც ჩემ მშიერ კუჭსა და დამცირებულ ყოფნას შეეფერება. გამიხსენით ხელები, მომეცით იმდენი დრო და საშუალება, რომ... თავისუფლათ ამოვისუნთქო და აბა მაშინ ნახავთ.,. —ლუღლუღებ გაუბედავათ.

— ადე, ადე, აიკრიფე შენი გუდა-ნაბადი. შენისთანა თავისუფალი მოაზრე მოსამსახურე მე არა მჭირია. ვინ მუშა და ვინ მაგისთანა სიტყვები!—ღრიალებს უფროსი— კმაყოფილიც რო არ არის ეს წუწკი!... ლუკმა მივეცი, სამსახურში ავიყვანე და კიდეც რო ყბედობს!.. ადე, დაიკარგე-მეთქი აქედან!.. კიდევ ვინ არ არის კმაყოფილი თავისს ბედისა?—თვალების ბრიალით ეკითხება გაცოფებული უფროსი შენ ამხანაგებსაც.

— ღმერთმა გვიცოცხლოს შენი თავი, ჩვენო მწყალობელო... რა სათქმელია... თქვენის მეოხებით ვჭამთ ლუკმა პურსა.. რასა ბრძანებთ... ხავ-ხავებენ თავზარ დაცემულნი. თუმცა თითოეული მათგანი შენზე უარესს მდგომარეობაშია...

ამ სიტყვების გამგონეს თვალთ გიბნელდება... გულს გიკლავს ამხანაგების გაუტანლობა. საშინელ მარტოობასა გრძნობ და თავანკარი ჰკუა გეკარგება... ტიტველა ცოლ-შვილი გელანდება.., მოვალეები სამართალში მიცემას გიპირებენ, თავი გეჰრება ქვეყნათ.

— მეც კმაყოფილი ვარ თქვენი.— ელუღლუღები უფროსს—ღმერთის გულისათვის, მამა არ წამიწყდება... შვილები არ დამეხოცება... თქვენი ღვთის გულისათვის ნუ გამაუბედურებთ. აბა, სად წავიდე... ვის მივმართო?..—ელრიჯები უფროსს და მხათა ხარ ფეხებში ჩაუვარდე...

— ტო, ტო, ბრატეც! ფერე უნდა მოიხაროთ თითი ჩემ წინაშე, აი!.. კარგი, ჯერ-ჯერობით მიპატიებია,—ბურტყუნებს უფროსი მოწყალების კილოთი და კაბინეთისაკენ ბრუნდება.

შენც გულ-გახეთქილი ეჯუჯგები ისევ შენ მაგიდას და, გულ-გონება აფორიაქებულს, ვერ გაგიგია: მართლა შეებრალე უფროსს, თუ შენ იმისთვის საჭირო იყავი, როგორც იმის საქმეში უკვე დახელოვნებული, გამოცდილი...

გდიხარ მაგიდასთან ჩვარივით მობღუნძული და მწარე ფიქრები გბორკავენ. რა ხარ შენ? მონა, მონა ლუკმა პურისა, უბედური ბირუტყვი, რომელსაც თავის დაცვაც კი არ შეუძლიან! ჰფიქრობ და ჰფიქრობ, მარტოთ მარტო, შენი თავის ამარა. ვერავისათვის ვერა შეუჩივლიარა, ვერა გითქვამს-რა. იბღუნძები, იკუნთები ლოკოკინასავით და გაძაღლებულის სიცოცხლის მაინც მოყვარული შენი სული აკლდება შენის სხეულის სიღრმეში. ხმას აწყვეტინებ გონებასაც. არ გინდა თეთრი თვალით დაინახო და შავი—შავათ... გეშინია სამწერლო ნივთებსაც კი ყური არ ებას. სდუმხარ, როგორც სამარე და ხნეში, როგორც ულელში გაბმული ქედ-გადატყავებული ხარი.

—იხრათამც დარჩენილა ასეთი სიცოცხლე... დამეხმარენით!.., ყვირი შენ. პასუხათ მოისმის მაძღართა ხარხარი.

რა აცინებთ, თუ იცი?

შენი უმწეობა, შენი.. ყველაზე უფრო საზარელი—მარტოობა!..

ია გვახძე.

ბაგრა—აფხაზეთი.

ლეკვეშა

(რუსეთის დეპეშათა სააგენტოსაგან)

15 ივნისი.

პეტერბურგი. დებეშა გენერალ-ადიუტანტის კურროპატკინისა მის უდიდებულესობის სახელზე 14 ივნის თარიღით: 13 ივნის იაპონიის ჯარებმა სატყე მოშენებას მიმართეს ჩვენი მოწინავე ჯარების წინააღმდეგ, რომელიც იყენენ ფუნშულინისა, მოდულინისა და დალინის უღელტეხილების წინ. ჩვენმა ცხენოსანმა და ქვეითმა ჯარების ნაწილებმა, რაკი იაპონელნი მოაწყვნენ, უკან დაიწიენ და გამოარჩიეს, რომ იაპონელნი სამი უღელტეხილის წინააღმდეგ ძირითლის ჯარით ოდიან წინ. დალინის უტყლტეხილის წინააღმდეგ სხვა ჯარებს გარდა გამოგზავნილია გვარდიის დივიზიაც. ჩვენ ბირფაპირ მოძრაობის გარდა, იაპონიის ძლიერმა ჯარმა შემოიარა ჩვენს ჯარებს, რომელთაც ფანშულინისა და მოდულინის უღელტეხილები ეჭირათ, ჩვენ ჯარებს, რომელთაც ფუნშულინიდან ტატეხესენ დაიწიენ, თავს დაესხა იაპონიის მკვრე ჯარი, რომელიც ადვილად უკუ ვეძლიეთ. დაიხვენეს რა 13 ივნის საღამოთი ჩვენს მოწინავე ჯარებს ვანდიაუძიდან დალინის უღელტეხილისკენ, იაპონელებმა 14 ივნის განავრძეს მოწოლა და წინ წევა ჩვენი ჰოზიციის წინააღმდეგ დალინის უღელტეხილთან. ჩვენმა მოწინავე ჯარებმა რამდენიმე ხანს შეუძლეს მოწოლას ბრიდადის სამის ბატარეითა, რომელიც შებლიდან წამოვიდა, მაგრამ რადგანაც სხვა იმათი ჯარები გარს გვეცილნენ და საშინი გახდა შემაფრება, უკან დაიხიეს. დაზვერვამ აღმოაჩინა, რომ იაპონიის სამხრეთ ლაშქრის ნაწილი მოდის წინ ჩრდილოეთ-აღმოსავლეთად კურროკის ლაშქართან შესაერთებლად. შეადგილას მივლენ მოხსენება, რომ სენიუჩენთან ჩვენს ცხენოსანს ჯარს ცხარე ბრძოლა ჰქონია. როგორც სანს ამ უკანასკნელ დღეებში მიღებულ ცნობებიდან, იაპონელთა ჯარი, რომელიც მოიწყეს მანჯურიის აშკრის წინააღმდეგ, იქნება 8 ანუ 9 ათასი ქვეითი ჯარისა, რომელნიც ბრიგადა სათვალთვალო ჯარებისა, რომელნიც ავრეთვე წინ წამოიწყნეს

16 ივნისი.

გიანძუზი. (რეიტერის სააგ.). მიცვალ გენერალი მაკლენდინი მაშველი ჯარითა; ამას წინად იმას ცხარე ბრძოლა ჰქონდა მტერთან მონასტერ ნაინთან; ამ ბრძოლაში მიიღეს მონაწილეობა ბრიტანიის ესპედიციის ჯარებმა. ინგლისელების ზარალი: 6 მოკვლეს და ექვსი დაუპრეს.

ტოკიო. მარშალი ოიამა და გენერალ-მაიორ კოდამა 28 ივნის მიღიან მანჯურიას.

ტოკიო. (ვოლფის სააგ.). ოფიციალურად დაგუშნის ლაშქართა ეჭვი სათის მკაცრი ბრძოლის შემდეგ დაიპირა ფენშეიდინი. მტერმა ტამხარენსაკენ დაიწია. იაპონელთ 100 კაცამდე დაუხარელდათ.

გენერალი. (ვოლფის სააგ.). სახლვარ გარეთ გაზეთებში გავრცელებული ხმა იმის შესახებ, რომ გერმანია თავის ესკადრის აძლიერებს შორეულს აღმოსავლეთშიო, უსაფუძვლოა.

კაშუვეაცი. დასდეს ძეგლი იმ მხედართმთავრებისადმი, რომელნიც 1389 წ. მოსწყდნენ კოსოვის ველზე. დღესასწაულს ესწრო მეფე პეტრე და მთავრობის პირნი.

სტამბული. რედფთა 3 ბატალიონმა დაიპირა ტელეგრაფის კანტორა პრიზრენში და გაბარიკადდა, არ დაანებებთ თავსა იქნებიმდე, ვინემ ბრძანება არ გამოვა, რომ ჩვენ სათადარიგო ჯარში ჩაერიცხენითო. ხმა ისმის, რედიფთა ბატალიონები დიაკავიო აპირებენ იმათთან შეერთებას. ამ ჯარების დათხოვნა შეიძლება დაჭირო. ამ დემონსტრაციების გამო სამხედრო პირნი ურჩევენ ბატალიონებს არ დაითხოვონ, რომ დისციპლინა არ დაეცეს.

ჰამბურგი. მოვიდა მეფე ედუარდი, ეგზალზე შეეგება ბურგომისტრი და სენატორები, ნახა ნავსადგური და წვიდა ბირფეკენ. სავაჭრო პალატის პრეზიდენტმა უთხრა სიტყვრის სადღეგრძელო დალია. მეფემ უპასუხა მადლობა გადახედა ნავსადგურის ნაწილებს, შემდეგ წვიდა სავაჭრო პალატის შენობაში, რომელიც სენატორებმა გააცნეს. ბურგომისტრმა მადლობა გადაუხადა მეფეს ჰამბურგის ნახვის გამო, შემდეგ ორატორმა აღნიშნა ის მრავალგვარი კავშირი, რომელიც აერთებს ჰამბურგს დიდ ბრიტანიასთან. მეფემ პასუხი გასცა ნემეცურ ენაზე, ვრცელ სიტყვით მადლობა გადაუხადა დახვედრისათვის და აღიეგრძელა ჰამბურგის სწავლა. საუზმის შემდე მფეე კილს წვიდა.

ფორტ-დე-ფრანსი. საგონგეთის კრისერი კუნძულ გაიტასაკენ წვიდა.

ბერლინი. კუნძულ გაიტასაკენ გაგზავნილი გერმანიის სამხედრო გემი ამ ცოტახანს შიგუა პორტ-პრენსსა.

პეტერბურგი. მთავრობლობის მოამზადა დაბეჭდილია ახალი უმაღლესად დამტკიცებულნი 17 მაისს 1904 წელს წესდებანი ფოსტა-ტელეგრაფის უწყებაში ქალთაგან სხვა და სხვა თანამდებობის ადგილზე გამწესების შესახებ.

ლიაოლიანი. გენერალ-ადიუტანტმა კურაპატკინმა ლაშქარში შემდეგი განკარგულება მოახდინა: „უკეთუ იაპონელებთან ბრძოლის დროს ხელთ ნაგვეარდებიან მოკლულნი, დაჭრილნი და ტყვე იაპონელნი, ვითხოვ სრულის პატივისცემითა მოეპყრათ მაშაც მტერსა; მიეცვლებულთ აღმოუჩინოთ სამხედრო პატივისცემა, დაჭრილთ გაუწიოთ იგივე მზრუნველობა, როგორც ჩვენებსა». ეს განკარგულება სარდლისა იმ გარემოებამ გამოიწვია, რომ იაპონელნი საეცხოვროდ ეპყრობიან ჩვენს დაჭრილებსა იაპონიის საავადმყოფოებში. სამწუხაროდ, ამ ბოლო დამს ამბები მოდის, ვითომ იაპონელნი მეტეურად ეპყრობიან და მკაცრად ტანჯავენ დაჭრილ რუსებსა. ზოგიერთი იაპონელთა რაზმებში, „სალაშქრო, მოამბე“, ატყობინებთ, რომ 27 მაისს საიმპერიო იაპონელებმა ყელი გამოსჭრეს ორს მსროლელსა. გვიმები მათი დამახინჯებული ნახეს. გადარჩენილნი მსროლელნი ამბობენ, იაპონელ ჯარის კაცთა შორის იყენენ შეიარაღებულნი ჩინეთის ჯარის კაცნი, რომელთაც, მოსალოდნელია, ის ორი მსროლელნი აწიმეს. ცნობა შტაბ-სალაშქრო მოამბეს სწერს, ამ რამდენიმე თვეის წინად იაპონელებმა ამ რიგ მოგვ. სცენა თავი, რომ იმათ ესმოდათ კანონები სამხედრო პატიოსნების და ლმობიერებისა, მაგრამ ამ ბოლო დამს ამბები მოდის იაპონელთა ბარბაროსულის მიდრეკილების შესახებ ამ რიგად ნაქები სწრაფება იაპონელთა ეროვნულ განათლებისა და ლმობიერებისა. სადმი დიდს ეჭვს ქვეშა. იაპონის ჯარის-კაცნი, რომელთაც აფიცრები არ აწუწარებენ, თვისის სიმკაცრით არაფრით არ განირჩევიან აზიის ძველ ბარბაროსთაგან. იაპონის ერი არ არის საკმოდ ზრდილი და დაიჯერს ადგილს დასავლეთის განათლებულ ერთა შორის,—ლაშქრის მხედართ-მთავარმა უბრძა გიორგის ჯვარი მესამე ხარისხისა პრიმორსკის პოლკის ტრაგედიც ვილკოვს, რომელმაც ჩინური ტანისამოსი ჩაიცვა, ხელმეორედ დაბრუნდა იქ, სადა იაპონელები იყენენ და შეიფეთა იაპონელ 13 მხედრეს. მხედრებმა დაუწყეს გამოკითხვა ვილკოვს, რამდენი ჯარი ჰყავთ რუსებს და სად არიან დაბანაკებულნი. რაკი ვერ შეეპასთათ დაუწყეს ცემა-ტყეპა. ამ დროს ვილკოვმა იძრო რევოლვერი, მოჰკლა რამდენიმე კაცი, და მოახტა იაპონელ ველოსიპედის ცხენს და გაჰქუსლა. ჩინელნი იეუყვანენ, რომ ვიღაც ოფიცერს ბრძოლაში იაპონელთა მარჯვენა ფეხიც მეტად დიდი ზარალი მიეცაო, ოცა ტყვეა-წვრილი ჰქონდა. სულ დაბარჯა, მიატოვა ტელეგრამები და თავ ზარ-ცეკვა მული იწვევდა უკანო. იაპონელნი კელავ ისვის ყუმბარებს ხმპარიაებენ, რომელიც, როცა სკდება. ჰომშბამელ გაზებს აფრცელებს, რაიც აღრძალულია საერთაშორისო მორიგებითო.

ჰუკდენი. ამ ბოლოს დროს ხუნსუზების-ბრძოლებმა გაბედვით დაიწყეს თარეში რკინის გზის აფთ-დაფოლებაზედ. მაგრამ მოსამზღერე დარაზმა წყალობით, იმათს თარეშობას ზარალი არა მოაქვსრა, ხუნსუზნი ყველგან მარცხდებიან.—„ფორშუ ცეიტუნგის“ კორესპონდენტი იუწყება ჩიუუს გზით, რომ იაპონიის ლაშქრის მთავარ-სადგურში კვლავ ელიან რუსთა თავ-დასხმასო.

ვენზანი. პატარ-პატარა რაზმნი აწუხებენ შიდამოებს ხამხინსა და გენზანს შორის, ამიტომ იაპონელებმა ვახიზნეს ცოლ-შვილნი უფნებელი ადგილებში დასავლეთის ნაპირებისაკენ.

სახალინი. სახალინზედ მშვიდობიანობაა.

დროებით რედაქტორი **ზ. ჟიშუიძე.**

გამომცემელი **ა. სარაჯიშვილი.**

განცხადებანი

ტფილისის ქალაქის გამგეობა

სთხოვს ეტლებისა და სხვა მსუბუქ სამგზავრების პატრონთ მოვიდნენ ქალაქის გამგეობაში ხუთშაბათს, 17 ივნის, საღამოს 5 საათზედ, ბრალებით ანუ მეეტლეობის სავალდებულო დაღეგენილებათა წესგებით სტაროსტისა და მის განდგომილი სტაროსტისა და მის განდგომილი ამოსარჩევად, ამ თანამდებობაზედ მყოფნი სტაროსტა ტბილი და მისი განდგომილი რეზიზიები დათხოვნილ იქმნენ ამ თანამდებობიდან. (3—3—3).

ქუთაისში

ს. ბ. თოფურიას

სამკურნალოში,

რომელიც იმყოფება მთას უმდიდრესია-ის ბრძანე ხუკსისძრე ოდიშისურგეთს,

მფარველობის ქვეშე, 75 საწოლი შინაგან, ნერვებისა, საქირურგო, დედათა და თვალით ავადმყოფთათვის, მშობიარეთა განყოფილებით და ქიმიურ-მიკროსკოპიული გამოკვლევათა კაბინეტით. გადამდებს სენითა და სულით ავადმყოფთ სამკურნალო არ ღებულობს.

ვასი დღე-ღამეში ჯამა-სმისა და მკურნალობისათვის 1 მანეთიდან 3 მანეთამდე.

იასჭიდება

პრეტენთან ახლოს მამული: სახნავი, საძოვარი, სათიბი და ტყე საუკეთესო წყაროებით, წყლიური შემოსავალი აქვს 400 მან., ავრეთვე მსურს გავყიდო სოფელს ტუკიაუში (გორის მაზრა) ექვსი დესეტინა: ახლად გაშენებული ბაღი, სახლ-კარი და სახნავი მიწები, მსურველს შეუძლიან ცნობების შეტყობა ქ. ტფილისში, სასახლის ქუჩაზედ სათავად-აზნაურო სახლი **გრიგოლ კორინთელთან.**

(5—5).

ვასაკი გსურთ აიცილოთ გაქურდვადა და მშვიდებული იყვეთ **იაიდევით.** მარტო 4 მან. 90 კაპ., საიდანმე, უკეთესად შემოშვებული ავტომატური ხმაურობის გამომწვეველი აპარატი **„ანდოლიანი“,** პოლონეთის ფირმისა სამინისტროს მიერ № 13,884.

შეგიძლიანთ დაჰკეტოთ კოველ გვარი სადგომი და სიწყობი, ისიც კი, რომლებიც იმოყოფებიან თქვენებან მოშორებით. შეგიძლიანთ ავრეთვე წაზიდეთ სადმე დღე-გამშვიდებული, რომ არ გქონდეთ ქირდებისა. **„ანდოლიანი“** აძინებს როგორც მოგნით, ისე გარეთ მყოფთაც, რაწამს დაუპატიჟებელი სტუმარი შეხეხება კარებს, ფანჯარას ანუ კარებს გასალებად, აპარატი **„ანდოლიანი“** გარედგან შეუმჩნეველი, გამოაწვევს საშინელ ხმაურობას, მარტო თოფის წვრილ ავეთქებითი, საშინი არ არის. ხმაურობა ისმის სადგომის შიგნითაც და გარეთაც და ავრედვე შორ მანძილზედაც თუ სადგომის პატრონ ზარს შეიგრძნობთ თან, მაშინ აპარატის ხმაურობასთან ერთად ზარი დაიწყებს წკარუნს, რომელ სადგომშიაც უნდა იყოს, და არ შეწერდება ვიდრე სახლის პატრონთაგანი ვინმე არ შეამჩნევს,

„ანდოლიანი“ საჭიროა საყდრებისა, სახლებისა ავარაკებში, მაღაზიებისა, ბელტებისა, ხარდაბებისა, სარდაფებისა, მარნებისა, თაღლებისა და სხვა სადგომების გაქურდვისაგან დასაცველად. როგორ ავგილშიაც უნდა იყოს სადგომი, სულ ერთია. ეს აპარატი მაგარი ნამუშავარია და ყველას ავგილად შეუძლიან იხმაროს.

ფასი გაგზავნით: ნიკელ გადაკრული აპარატი ჯერს 4 მან. 90 კაპ., შეეცვლილი—5 მან. 60 კაპ.; ფასს დაგებით 10 კაპეიკ შეტი ჰკირს, ახიის რა სეთში კი 3 კაპეიკ მეტი. ენც ცომპანიში გაიწერს, უნდა გამოგზავნოს 2 მან. ბეთ. შეიძლება ფოსტის მარკებით.

მსურველთ მოითხოვონ ამ ადრესით: **Т-во „Эндолинъ“. Варшава, Маланая 37/105.**

განსაკუთრებითი ნაწარმოებია.

(6—6—)

საუკეთესო საბაგარაპო ადგილეგი

ზედ სურამის მახლობლად

მაღლობს და ტყით შემოსილ მთებ შორის, სხვა და სხვა ზომისა,

იასჭიდება

ათად და ხელ-ახლა წყლიან ფასად.

იყითხეთ „იავერიის“ რედაქციის კანტორაში. (10—9)

გამოვიდაღ ისყიდება წერა-კითხვის საზოგადოების მაღაზიაში ახალი წიგნი:

ლალაზი

დრამა-დეკლამა ო-ად ალ. სუმბათოვ-ალისა,

ავტორის სურათით და წინასიტყვაობით.

თარგმანი გრ. ერაზმიანისა.

გამოგემა ავგარის ამხანაგობის.

ფასი ერთი მანეთი

„იავერიის“ ხელის მომწერთ, რომელთაც სრულად არა აქვთ წლიური ფასი შემოტანილი, წიგნი დაეთმობათ თვით რედაქციაში ამ ფასად.

ვინც ათს ცალსა და მეტს იყიდის ან დაიბარებს რედაქციისაგან, თითო ცალ ეიეთმობა 70 კაპ. ვინც ორმოცდა ათს იყიდის—60 კაპ. ფოსტის ხარჯი მყიდველმა უნდა იკისროს.

ამ ბაქსის წარმოდგენა მთარგმნელის ნება-დაურთველად სავსებით წესდების 1864 მუხლის ძალით აკრძალულია.

ფეხსაცმელი

ს.-პეტერბურგის სამექანიკო წარმოების ამხანაგობისა,

მკედარი, კოსტა და მსუბუქი, ქალისა, კაცისა და ბაგშვისა.

ავრეთვე მსწრაფლ-მავალები და სანდალიები, ყველა ამის შეძენა შეიძლება ტფილისსა და ამიერ-კავკასიის სხვა ქალაქების საუკეთესო მაღაზიებში.

ფაბრიკის მაღაზია

ს.-პეტერბურგი

გთხოვთ ყურადღება მიაქციოთ საფირმო ნიშანს.

ტყავის საქონელი

რუსეთსა და საზღვარ-გარედ დამზადებული, მრავალად არის

საკანტორო სახლის

„ლეოპოლდ ნეიშელერ“-ის სწუობში.

ტელეფონი № 346. ერევნის მოედანი. (60—6—4).

Дозволено цензурою Тифлисъ 16 іюня 1904 г.

Тип Е. И. Хеладзе. Русск. базаръ, домъ арм. семинар.